

ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ОПАЗВАНЕ НА ТАЙНАТА НА КЛИЕНТА ПРИ ОТКРИВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА КЛИЕНТСКА СМЕТКА И РАЗХОДВАНЕ НА СРЕДСТВА ОТ НЕЯ

На 20.05.2016 г. с Решение № 1873 Висшият адвокатски съвет прие следното становище относно спазването на задължението за опазване на тайната на клиента при откриване и управление на клиентска сметка по чл. 39 от Закона за адвокатурата и разходване на средствата по нея:

Средствата по клиентската сметка по чл. 39 от Закона за адвокатурата (ЗА) не са част от имуществото на адвоката (или адвокатското дружество) – титуляр на сметката. Те остават собственост на лицето (съответно лицата), което ги е предоставило на титуляря на сметката или за което са предназначени, ако постъпват от друг източник. Те могат да постъпят в имуществото на адвоката (или на адвокатското дружество) – титуляр на сметката, само при условията на чл. 39, ал. 2 ЗА чрез удържане на направени от титуляря разходи, подлежащи на отчет пред съответния клиент.

В клиентската сметка се държат средства (парични суми), които постъпват в резултат на изпълнение на ангажименти по договорите за правна помощ, защита и съдействие, които адвокатът (или адвокатското дружество) – титуляр на сметката, е сключил със съответния клиент (клиенти) съгласно чл. 39, ал. 3 ЗА. В клиентската сметка не може да се съхраняват лични средства на титуляря адвокат (или адвокатско дружество).

Воденето на отделна партида за средствата на всеки клиент в сметката по чл. 39 ЗА е задължително. Това е законово задължение както за счетоводството на титуляря на сметката, така и за откриването и поддържането на сметката като клиентска в съответната търговска банка.

По една клиентска сметка може да има партиди на повече от един клиент.

Ако един клиент е съгласен да бъде нарушена поверителността спрямо него чрез вдигане на банковата тайна спрямо предоставените от него на адвоката клиентски средства или постъпили по неговата партида от друг източник, това съгласие е

относимо единствено към неговата партия от клиентската сметка. То не може да стане повод или основание да се вдигне банковата тайна и спрямо другите партии на клиенти от същата клиентска сметка.

Адвокатът (или адвокатското дружество) – титуляр на сметката, не може по свое усмотрение и без изрично съгласие на съответния клиент да предоставя където и да било сведения или данни за откриването и управлението на клиентската сметка. Тази информация изцяло попада в „тайната на клиента“, която всеки адвокат е длъжен безусловно да пази по силата на Закона за адвокатурата без ограничения във времето.

По отношение на сведения и данни за откриването, управлението и движението на паричните средства по клиентската сметка в съответствие с чл. 39, ал. 3 ЗА за адвокатата са приложими абсолютните забрани по чл. 33, ал. 4 и чл. 45, ал. 2 ЗА да бъде свидетел и/или да бъде разпитван в процесуално качество.

При опит на разследващи и съдебни органи да получат свидетелски показания от адвокат за сведения и данни за откриването, управлението и движението на паричните средства по клиентската сметка адвокатът е длъжен да отказва, позовавайки се на чл. 45, ал. 2 ЗА.

Документите (на хартиен или електронен носител), съдържащи информация относно откриването и управлението на клиентската сметка, партидите по нея, движението на средствата по нея, съхранявани от адвоката (или адвокатското дружество), са сред обектите, които не подлежат на преглеждане, копиране, проверка и изземване съгласно забраната на чл. 33, ал. 1 ЗА.

При смърт на адвокатата – титуляр на клиентската сметка, средствата по партидите от клиентската сметка не постъпват в наследственото имущество и остават на разположение на съответните клиенти, идентифицирани в партидите на клиентската сметка. Само те могат да се разпореждат с тях.